

Zdrențele durerii

Camelia Ardelean

Azi, îmbrăcați în zdrențele durerii,
Nu suntem nici la modă, nici vetuști,
Închiși în reprobabile, noi cuști,
La granița mâhnirii sau căderii.

Obişnuiți cu-aceleași rezultate:
La școala vieții veșnic repetenți,
Ne ploconim pentru un pumn de cenți,
Zidim bordeie, dar visăm palate.

Ne fâstăcim pentru un rest de zâmbet.
Cu bucurie ni l-am da la schimb,
De s-ar putea, pe-al îngerilor nimb,
Doar să scăpăm de-al negurilor plânset.

Și speriați de viciul îndoielii,
Ne-nghesuim, pasibili delicvenți,
Pe-un raft subtil, croit pentru clienți
Sătui de exercițiul temenelii.